

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De alio ordine dieru[m] ca. clxxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Euangelica

De sepulcro dñi. Læ. CLXXXI.

E monumento

dñi dñi de Beda sup marcu q̄ do-
m⁹ fuit rotunda de subiacete ru-
pe excaſata ē altitudinis: vt vix hō manu ex-
tra culmē posset attingere: introitū hñs ab
orientē: cui magn⁹ lapis apposit⁹ erat p ostio.
In pte el⁹ aq̄lonari loc⁹ dñi corp⁹ d eadē
petra fac⁹ ē: ſep̄ pedes hñs lōgitudis: triz-
b⁹ palmis alt⁹: cetero pauimēto eminēs q̄ſi
ſarcophag⁹ ſuppoſit⁹ pauimēto. vñ ipo pa-
rie locū fac⁹ erat: ſic fit in muris domoz.
ad viſilia reponēda. Hā z dñ beda: locū illū
nō delup: ſz a laterē meridiano patulū vnde
corp⁹ interebat: qd m̄ z p̄ori ſnie ḡruit: vt
et q̄ſi ſarcophag⁹ inclinat⁹ ſup lat⁹: apturā a
laterē hñs desup. Color vñ monumēti z lo-
culi nubicudo z albo dñ eſſe pmix⁹. Et erat
maria magdalene z altera maria cōſideran-
tes vbi poſitū erat corp⁹ iſeu. Et reuerentes
parauerunt vngenta q̄ſdiu licuit eis operari.
Sabbato emi quieterūt.

De caſtodiis ſepulcri. Ca. CLXXXII

Lterā autem die

q̄ est p̄ parasceuēt puenēt ſacer-
dotes z pharisei ad pilatū dicētes
Hic ſeductor adhuc viues dixit: p̄ tres di-
e refurgā. Iube ḡ custodiri ſepulcrū ne di-
ſepuli eius furto ſublatum surrexifſe dicāt.
Scđ bāc ſtam p̄t: q̄ ſabbato hec facia ſe
Tremig⁹ expoit h̄ parafceuēt p̄paratiōez
diuice paſtōis: q̄ incepta ēa p̄ma vigilia no-
ctis vñ p̄dītim⁹. Et legit ita. Altera āt die q̄
et p̄ bāc parafceuēt. i. post incepitiōez huic
p̄paratiōis. Hec ē ipa feria ſexta: q̄ ora ē p̄
et incepitiōez Uſum ē forte remigio q̄ ea die
poluerit in dei custodes ſepulcri: z signaue-
rūt lapidē: qd ſabba-
to nō feciſſent. Vñ
pilat⁹ ait. Habet cu-
ſtodiā. idoyob ličes
ſet ecclia: z ſocundef
tiā ponēdi custodes
ſe custodite. Qd et
uatoris ſui exultare z
ſolennizare deberet.

Sūt ḡ tres cauē q̄
aſſignāt a ſcīs p̄ibīq̄re nō ſolēnizat z exu-
tare nō p̄iſumit. Prima p̄ rubore peccati. cō-
miſſi in adā: p̄ q̄ ſubijt dñs ea die patibuluz
cruciſ ſcōa p̄ p̄cepto qd dīctū eſt p̄plo per

moysen: dñs pugnabit p nobis: z vos tace-
bitis. Tertia p mysterio: vt q̄ſi p h̄ ostendat
ecclia ſe diſcordare ab int̄miciſ emulando.

De aduentu mulier ad ſepulcrū.

Capit. CLXXXIII.

Eſpere autē ſab-

v̄ bat̄ q̄ lucescit in p̄ma ſabbati cū
adhuic tenebre eſſent: venit maria
magdalene z maria ſacobi z maria ſalome
ad ſepulcrū cū aromatiōib⁹ que parauerant.
Quidā non niſi duas veniſſe dicunt: q̄a ſu-
pra tñm dñe dīcte ſunt p̄ſideraſſe ſepulcrū: et
reuerentes parafe aromata. Et dīctū qd ad-
dītum eſt h̄ic: z ſalome, expositio eſt alteri⁹
marie tacite. Contra quos ſuffiſit oponere
vſum ecclie que tres repreſentat. Etiaſ lucas
dīct ſp̄er marias af-
fuiſſe ioannā: q̄ tra- Chryſoſtom⁹ dñe ma-
dītūr fuſſe vxor Cu trē filioꝝ zebedei vo-
ze, pcuratoris heros carā ſalomā q̄ſi bino-
dis noſe Uſpis, vt miām,
dñ Aug⁹, de concor-

dia euāgelistaz noctē ſignificat a parte totū
Et eſt Uſpere ſabbati. i. nocte ſabbati. S̄z
ne de ipo veſpe qd eſt initū noctis intelliga-
mus: mutauit genus, z alt q̄: referēs ad ſen-
ſum nō ad nomē, q̄ ſez nox lucescit in p̄ma
ſabbati. H̄ eſt ſuſiſis e diſluculū p̄me ſabbati.
i. dñice, q. d. Nocte ſabbati venerūt: nō m̄
qualibet noctis parte ſed diſluculo.

De alio ordine dīct. Ca. CLXXXIII.

Hac nocte ter-

i minar⁹ eſt ordo dierū naturaliū: q̄
erat v̄t dīes p̄cederet noctē. Dein
ceps fit cōmutatio
tēpōꝝ. Fecit creator Per h̄ fecit q̄ nocte
vt nox p̄cederet dīe. dñice dīe ſurrexerit:
Et hec nox commu- cū in genesi dīctū ſit,
niſ ſuſt z ſabbato et p̄mo Dīxit dñe. Fiat
dñice dīe. Et ita p ſy lux: z facta eſt lux,
necochen dñ ſuſt
ſuſt in corde terre tribo dīeb⁹ z tribo noctib⁹
accipieđo p̄ extrema partē parafceuēt totū: z p̄ noctem
dīe ſuſt nocte ſua z ſabbatu ſuſt totū: z p̄ noctem
dñice dīe ſuſt dñicam. Tñ auguſtin⁹ vi-
deſ velle hanc mutatiōez factā in parafceuēt
vt nox. v. ferie fuerit etiaſ parafceuēt: z orto
ſam ſole, i. cū celū ſam ab orientis partibus
albesceret: dicebat ad inuicē Quis reuoluet

52

Historia

nobis lapide ab ostio monumenti. Et respi-
cientes viderunt revolutum lapide: et angelus se-
dente super eum. Jam enim terremotus facies erat
deo resurgentem: et clauso sepulcro egressus
erat Iesus. Cuidam autem monacho sancti laure-
ti rhome extra muros anno ab incarnatione domini
DCCXIIII mirantem de cingulo suo quod cinxerat
erat insoluto et pecto ante eum. votum in aere facta est.
Sic potuit clauso prodire Christus sepulcro. An-
gelus autem post tulit la-
pidem: ut egressum iam fa-
ctum indicaret. Prece-
tione angelorum videtur
more autem extermiti
contrarietas inter euau-
se custodes: unde iace-
bant velut mortui.
enim dicit quod mulieres
innenerunt unum seden-
tem ad ostium monumenti super lapide revolu-
tum: neque commemorat plures. Marcus dicit quod
innenerunt in dextris loculi sedentes. Lucas
dicit quod innenerunt duos stantes. Joannes quo-
tanquam ultimus quod correctior dicit: quod duos inue-
nerunt sed certos: unum ad caput: et aliud ad pe-
des. Quicquid at diversa sunt hec: non tamen aduersa.
Credimus tamen quod tres apparuerunt angelorum: unus
primo sedens super lapide quem translatus se ad de-
xteram loculi: in quo erant illi duo, primo stan-
tes, postea sedentes.

Opiniones de hora resurrectionis
Capitulum CLXXXV.

Ehora quidem re-
surrectionis queri solet: de qua va-
rie loquuntur auctores. Hiero, in
libro scii, viij stionum: Vespere sabbati, ait mat-
theus. Marcus vero: Et valde mane una sab-
batorum veniunt ad monumentum orto iam sole.
Huius questionis duplex est solutio. Aut enim
non recipimus marcum: omnibus grecie libris
pene hoc capitulum in fine habentibus. Aut
uterque verum dicitur. Mattheus quando dominus
surrexit, id est Vespere sabbati. Marcus quoniam
videt eum maria magdalena, et mane. Ambrosius in fine expositis Luce: Non vespere
sciente die: sed noctis vespere dominus surrexit.
Denique grecus sermo per veritatem habet sero. Sic
ergo dominus non in vespertino tempore dicitur: sed sero. Id
est profunda nocte surrexit. Unde et ad monu-
mentum mulieres potuerunt accedere custodi-
bus qui scilicet ibi. Et principes sacerdotum dis-
serunt: quod discipuli eis in nocte venerunt. Ut at
scias nocte vel mane factum: mulierum alie sciunt

alie nesciunt. Sciunt quod noctiby obseruantur:
sciunt quod recesserunt. Una maria magdalena
et iohannes nesciunt: alie
ter maria magdalena.

Communis opinio est
una tantum fuisse mar-
gadalena: potius de
et postea nescire non
potuit: denique altera
eum cognoscere. Illa ad-
mittitur tenere pedes
domini: hec prohibetur. Illa angelum videre
meruit. Hec primo cum venit: neminem videt
Illa discipulis domini in resar exisse nicias-
vit: hec raptum esse putauit. Illa gaudet: hec
plorat. Illa Christo occurrit: hec mortuus quiescit.
Augustinus ut supra diximus: ut cum diluc-
culo surrexisse: cui consentit auctoritas illa: quod
dicit dominus. xl. horas fuisse mortuum: et totidem
diebus post mortuum in terra ante ascensionem
quod horas. iij. vespertinis parascenes. i. xxvij.
duas noctium: et unius diei. Ecclesia quoque
assentire videtur: que matutinas laudes pro
Christi resurrectione celebrat. Pro predicta voluntate
ambrosius facit: quamlibet in typo resur-
rectionis domini media
nocte surgens: tulit
portas gaze. Sic ergo
anima Christi rediit
ab inferis: et redditur
est corpori facto immo-
passibili. Utrum autem
aia Christi tunc facta
est impossibilis cum egressa est a corpore: antequam
demum cum redditur est corpori: ne sine corpore glorificaretur: non memini me legisse. De sanctis
quos eduxit de inferno: si queris ubi fuerint
post resurrectionem: deus novit. Vel sic uide
de domino fuerunt in extremis prout maris ad eum
super amplissimos fines orbis. De diversitate
aduentus mulierum ad monumentum: quod videt in
evangelistis esse: unde et porphyrus iridescens
et de apparitionibus: et de numero angelorum. Glos-
sa Augustini: super mattheum plene diffinitur. Hoc
dixisse sufficiat: quod decem apparitiones Christi
resurrectione legantur in evangeliis. Quinque
ipsa die resurrectionis: et quinq[ue] postea. In apostolo
legitur quod vii eius est Iacobus: et quinq[ue] fratres
mulierum: sed nec ipsi nec modus determinatur. Qui
dicitur quod mortuo domino: Iacobus vnde se non
comestur donec Christus resurgeret: et ideo di-
cunt: quod eadem die resurrectionis apparuit illi.

